

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 3566/2020
19.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у поступку предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Драгана Јањић, адвокат из ..., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији предлагача, изјављеној против решења Основног суда у Нишу Р4 И 43/20 од 21.02.2020. године, на седници одржаној 19.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији предлагача АА, изјављеној против решења Основног суда у Нишу Р4 И 43/20 од 21.02.2020. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија предлагача АА, изјављена против решења Основног суда у Нишу Р4 И 43/20 од 21.02.2020. године.

Образложење

Основни суд у Нишу, решењем Р4 И 43/20 од 21.02.2020. године, одбацио је приговор ради убрзања поступка подносиоца АА из ... од 14.02.2020. године (став први изреке) и констатовао да против овог решења није дозвољена жалба (став други изреке).

Против наведеног решења првостепеног суда, предлагач је изјавио ревизију, као посебну, због погрешне примене материјалног права, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП је прописано да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан.

Према томе, како се ревизијом предлагача побија решење првостепеног суда, дакле не другостепеног суда, то ревизија предлагача није дозвољена на основу цитираних одредби члана 403. став 1. и 420. став 1. ЗПП.

Наиме, према члану 7. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, бр. 40/2015) у поступку одлучивања о приговору усмена расправа се не одржава, а на остала питања сходно се примењује закон којим се уређује ванпарнични поступак.

Законом о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“, бр. 25/82, 48/88, „Службени гласник РС“, бр. 46/95, 18/2005, 85/2012, 45/2013, 55/2014, 6/2015, 106/2015) чланом 27. ставом 2. прописано је да је у поступку у коме се одлучује о имовинско-правним стварима ревизија дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако овим или другим законом није друкчије одређено.

У овом случају не ради се о имовинскоправном спору, већ о поступку за утврђивање повреде права на суђење у разумном року, па како одредбама Закона о парничном поступку није прописана могућност изјављивања ревизије против правоснажног решења донетог у поступку по приговору ради убрзања поступка и утврђивања повреде права на суђење у разумном року, то ни ревизија није дозвољена.

Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије (члан 404. ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени законски услови за одлучивање о посебној ревизији предлагача, као изузетно дозвољеној ревизији, с обзиром на то да у овој врсти поступка, према члану 27. Закона о ванпарничном поступку ревизија није дозвољена.

На основу изнетог, одлучено је као у изреци, применом члана 413. ЗПП.

Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић